

RUSIJA , KOT SVA JO VIDE LA MIDVA

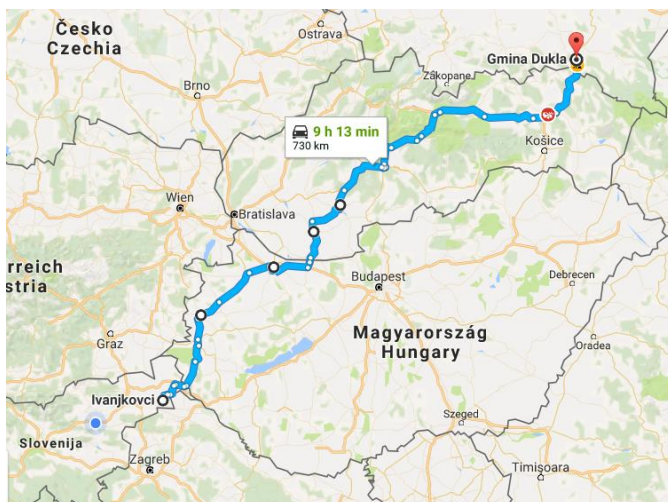
julij – avgust 2017

Če priznate ali ne, Rusija ima pri večini ljudi negativen predznak. Da greš tja? Ja, ni problem z agencijo, ampak sam??? Ali je varno? Se nič ne bojita?

Po pravici povedano, sva se Rusiji do zdaj izogibala predvsem zaradi takšnih in drugačnih informacij. Potem pa je spomladi prišlo na Caravaning Club Slovenije povabilo na 1. Golden Ring Suzdal in Branko naju je takoj prijavil. Vseh skupaj nas je bilo 13 avtodomov, 27 oseb. Priprave so stekle (pridobitev vize, mednarodnega vozniškega dovoljenja, fotografiranje za vizo z obvezno belo podlago, plačilo udeležbe vnaprej). Odhod je bil načrtovan za 16. 7.

Večina je potovala skupaj, nama sta se pridružila Jani in Irma, pa smo potovali samostojno do Rezekneja.

Iz Ivanjkovcev smo krenili ob pol šestih zjutraj in prvi dan prevozili 731 km. Vožnja je bila ves čas tekoča, ceste pa skoraj prazne. Mimo nas so bežali kraji Csorna, Gyor, Komarno, pa po cesti 64 in 511 do Banske Bystrice, pa Liptovsky Mikuliš, Zvolen, Poprad, Prešov in na koncu Dukla. V Dukli smo parkirali na parkirišču ob pokopališču (49.55958, 21.68266) in v miru zaspali.

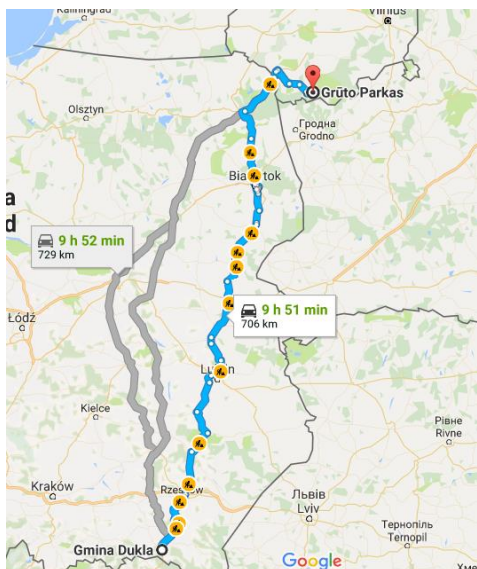
2. dan, 17. 7. , 692 km

Kot rečeno, noč je bila mirna, zjutraj je posijalo sonce, mi pa po zajtrku spet na ceste. Najprej smo zavili na bencinsko črpalko, potem pa v Lublinu še v trgovino. Ves čas smo vozili po cesti 19. Do Białystoka.

Pokrajina je zelo lepa, veliko, ampak res veliko je štokelj. Toliko štokelj na enem mestu v Prekmurju ne vidiš. V Augustowu zavijemo proti Litvi, smer Vilnius, potem pa na cesto 3. reda in ob osmih smo prišli na cilj: Gruto Parkos (54.02487,24.07921). Ko smo se razgledovali

in občudovali jezero, je k nam pristopil varnostnik in povedal, da moramo plačati 7.50 €. Seveda se je Branko takoj pozanimal, ali lahko dobimo pitno vodo. Pritrdil je.

Grūtas Park (neuradno znan kot Stalinov svet) je kiparski vrt kipov sovjetskega obdobja in izložba drugih sovjetskih ideoloških relikvij iz časa litovske SSR . Ustanovljen je bil leta 2001, park se nahaja v bližini Druskininkai, približno 130 kilometrov jugozahodno od Vilna v Litvi .

3. dan, 18. 7., 388 km

Prevozili smo časovni pas in ob štirih zjutraj po našem času je bilo že svetlo.

Natočili smo čisto vodo in malo pospravili po AD, nato pa naprej. Vilneus (Vilna) je glavno mesto Litve. Parkirišča so bila zasedena, zato smo odpeljali iz mesta in proti Latviji. Po cesti 102 do Pobrade, nato na 173 do Maletai in po 114 ter 102 proti meji.

V Pobradi smo šli v trgovino. Cene so na našem nivoju, izjema je pekovsko pecivo. To je veliko cenejše in odličnega okusa. Vsi štirje pa smo bili presenečeni nad ceno čebule, 0,08 €/kg. Verjetno je bila akcija, kljub temu pa je pri taki ceni nakup bil skoraj obvezen.

Veliko smo se vozili po cestah, kjer je levo in desno gozd. Prevladuje bor. Hiše so majhne in skromne. Ustavili smo se pri precej veliki leseni cerkvi 55.26651, 25.77419 v mali vasi Labanoras. Vse je bilo zelo mirno, spokojno. Razen nas in malo kasneje še norveških turistov ni bilo nobenih ljudi.

Lesena cerkev Labanoras je bila zgrajena leta 1820, vendar je zgorela decembra 2009. Menda namerno. Med čiščenjem so pod oltarjem, ki je zgorel, odkrili 1017 kovancev (nemški pfennig , ruski kopeks , litovska centa). V teku je rekonstrukcija, financirana s strani vlade in zasebnih donacij. V času našega obiska je bila cerkev zaklenjena.

V iskanju primerne prostora za prenočevanje smo prišli že v Latvijo. Kmalu za mejo je bilo 8 km dolgo cestno gradbišče, po etapah so spuščali kolone vozil.

Tik pred mestom Kraslava (samo 5 km od beloruske meje) je ob cesti parkirišče z razgledno točko na meandre, ki jih dela reka Daugava, znana tudi kot Zahodna Dvina. Tam smo prenočili 55.89454, 27.13490.

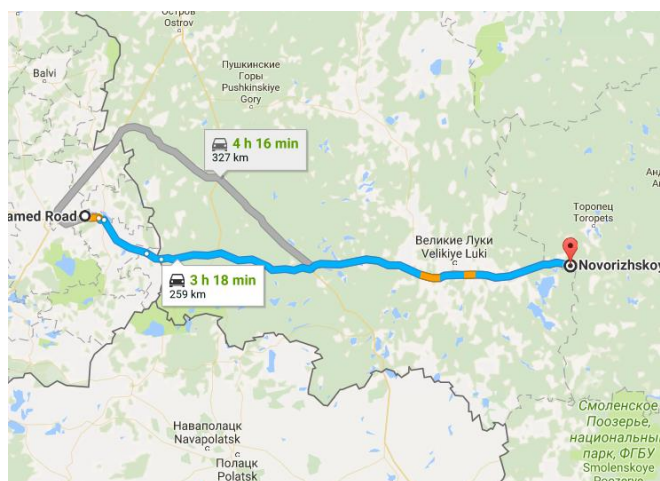
4. dan, 19. 7., 110 km

Zjutraj se je pripeljala policija, naredila krog in odpeljala. Nas so pustili pri miru. Iz tega se da sklepati, da (zaenkrat) prenočevanje na parkirišču ni prepovedano.

V mestu smo naredili še kratek postanek v trgovini, nato pa proti Rezekne. 3 km naprej je odcep za kamp Dzerkali 56.54668, 27.58624. Tja smo prišlo pred 12.uro. Kamp (10 € na noč) je nov, ob jezeru, lepo urejen. Ima tenis igrišče, plažo ob jezeru, veliko travnatih površin. Prostor za AD je tlakovan. Ker je sijalo sonce in pihal veter, sem oprala nekaj majic, nato še svojo glavo oz. lase, potem pa smo čakali ostale. Prišli so popoldan. Pripravili smo jim dobrodošlico v tekoči obliki in beseda je stekla. Pred spanjem smo se dogovorili, da naslednji dan krenemo ob štirih zjutraj.

5. dan, 20. 7., 292 km

Do ruske meje je ostalo še 48 km. Ker pa je cesta bila v izgradnji, je vožnja potekala malo počasneje.

Ob petih smo prišli na latvijsko mejo, prehod je trajal uro in pol, potem pa nas je čakala še ruska meja. Tam pa se je čakanje šele začelo! Najprej se tri ure ni nič dogajalo, samo stali smo. Ko so uslužbenci začeli z delom, smo dobili za izpolnit tri obrazce, potem je sledilo prepisovanje, pregledovanje in še enkrat pregledovanje. Pogledali so tudi v skoraj vsak prostorček avtodoma, treba je priznati, da so bili vljudni in prijazni. Skupaj: 6 ur.

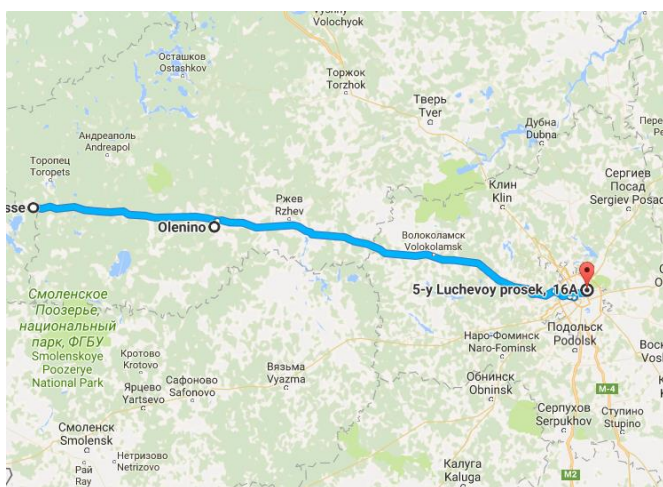
Takoj za mejo smo zavili na bencinsko črpalko. 1 liter dizel goriva = 0,58 €. Super. Kar smejalo se nam je.

Značilnost bencinskih črpalk v Rusiji: najprej plačaj, potem toči. Seveda mora biti voznik več v preračunavanju, da ne plača preveč. Na nekaterih črpalkah sva se uspela dogovoriti, da je

Branko najprej natočil polno, potem pa sva plačala. Dosledno v vseh teh primerih je uslužbenka vzela mojo kartico, šele potem je dovolila točenje.

Ko smo vsi natočili gorivo, smo nastavili navigacije in odpeljali s črpalke. In potem je navigacija rekla: »vozite 250 km.« Teh 250 km je bilo pol v izgradnji, potem pa je začelo še deževati. Na obroke. Lahko si predstavljate, da vožnja v teh pogojih ni bila ravno užitek. Ob šestih zvečer smo pristali v campu Debrovec (Derbovezh Park) 56.33004, 31.944934. Cena: 800 rb na noč. V resnici to ni kamp, je samo hotel in lesene hiške za goste. Avtodomom ne nudijo nobene oskrbe.

6. dan, 21. 7., 387 km

Dan je bil namenjen vožnji do Moskve. Med vožnjo pa je enemu od članov postalo slabo, zato smo skrenili z glavne ceste M9 v mesto Olenino. Tam je obiskal bolnico in opravil preglede. Tisti, ki so šli z njim v bolnico, so povedali, da je sicer vse zelo staro in ubogo (menda še niso videli tako stare opreme v bolnicah), da pa so zdravstveni delavci bili zelo prijazni. Našega bolnika je zdravnica takoj poklicala v ambulanto in ga pregledala. Na srečo ni bilo nič hudega, tudi slabost je minila in se kasneje ni več ponovila.

Medtem smo se ostali sprehodili po mestu in obiskali trgovino. Imeli smo priložnost videti pravo Rusijo. Že mogoče, da so Moskovčani bogati, toda na podeželju – revno. Slabe ceste, polno lukenj, revne hiške, na tržnici razstavljeno blago kar na tleh. Za luknje na cestah, po mojem prepričanju, ni opravičila. Pripelješ kamion šodra in zakrpaš. Glede na to, da sem bila lani v Maroku, lahko rečem - malo boljše kot v Maroku.

Ljudje pa so preprosti in prijazni. Na ulici sta dve gospe brez zadrege pristopili k nam in povprašali, od kod prihajamo. Na avtodome niso navajeni, zato smo izstopali.

Pokrajina od meje do Moskve je močvirnata. Vse vasi so umaknjene od glavne ceste M9 za gozdom, zato se s ceste ne vidijo. Njiv ni. Kar pa ni čudno, saj je teren močvirnat.

Ko smo se bližali Moskvi, je tudi promet postajal gostejši. Rusi vozijo zelo hitro in tudi prehitevajo zelo drzno.

V Moskvo smo zapeljali okrog štirih in sorazmerno hitro in brez zapletov zapeljali v kamp Sokolnikov 55.81606, 37.67622, ki je znotraj drugega kroga.

Od doma (Ivanjkovci) do Moskve je 2600 km.

7. in 8. dan, 22., 23. 7.

Približno 300 m od kampa je tramvajska postaja, vstopili smo na tramvaj 25, do končne postaje, potem pa na metro. Kupili smo tridnevno vozovnico, ki velja za vse tramvaje in metroje neomejeno. Cena: 400 rubljev.

Moskovski metro je znan po postajah. Vsaka je drugačna, ena lepša od druge. Zato smo na začetku kar presedali z metroja na metro in si ogledovali postaje. Seveda ne vseh, to je nemogoče.

Vedno sem si želela, da stojim na Rdečem trgu. No, pa sem. Ampak – razočaranje je bilo veliko. Na skoraj cel trg so postavili boksarski ring z vsemi tovarnjaki in generatorji vred. S tem so turiste prikrajšali za občutek veličine trga.

Rdeči trg je najslavnejši in hkrati osrednji trg v Moskvi. V dolžino meri 695 metrov, širok pa je 130 metrov, ločuje pa Kremelj od stare trgovske četrti Kitaj-gorod (kitajsko mesto). Od leta 1991 je uvrščen na UNESCOv seznam svetovne dediščine

Vsi utrujeni od pohajkovanja, razdalje so velike, smo se zvečer vrnili v kamp. Nekaj pojedli in energija se nam je vrnila. Posedli smo pred avtodomi, takrat pa se je pripeljala skupina

Kitajcev. Takoj smo jih ogovorili, se smejali drug drugemu in si kimali. Ženskam smo ponudili viski, seveda so ga spile, potem pa so prinesle rižev žganje. Mlajši znajo angleško, s tem je bila komunikacija lažja.

Naslednje jutro smo se najprej slikali s Kitajci (na njihovo željo), potem pa spet tramvaj + metro. Pa na Rdeči trg. Tam smo kupili vozovnico za City Sightseeing in stopili na avtobus Hop on hop off ter si še na ta način ogledali Moskvo. Nekateri smo šli še na ladjo in s tem doživeli mesto še z vodne perspektive. Bila sva tudi na stari Arbat ulici (začetek: 55.752262, 37.600133), kilometer dolgi peš coni, ki je ena od najstarejših ruskih ulic, menda že od 15. stoletja. V tistem času je bila center obrtnikov in važna trgovska ulica. Danes so levo in desno trgovine in gostilnice.

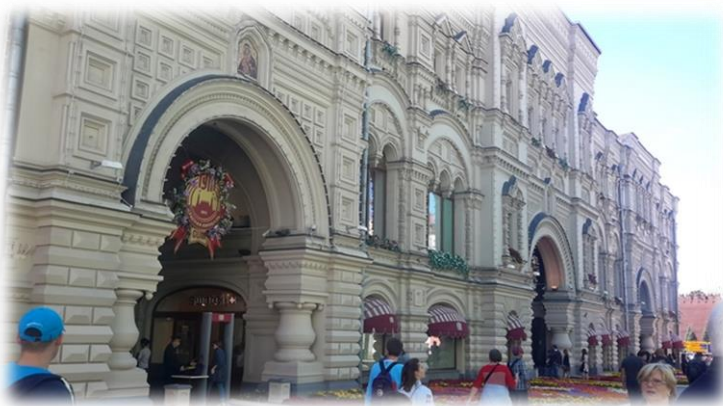
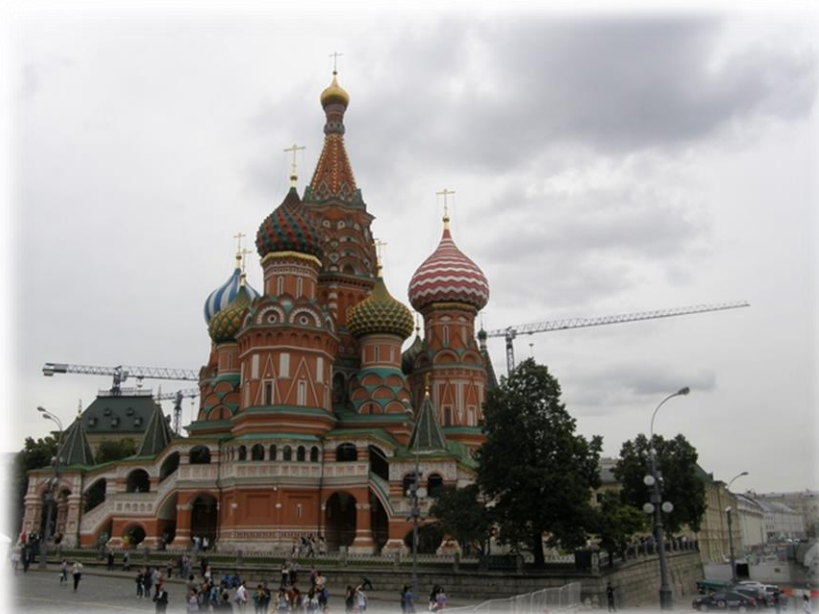

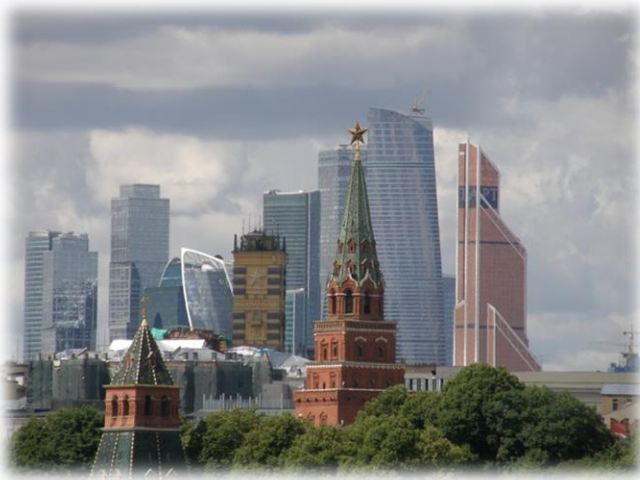
Moskva je glavno mesto in največje mesto v Rusiji. Razprostira se na 880 km² ob reki Moskvi. Prebivalstvo naglo narašča, ocena za leto 2004 je 11,2 milijona prebivalcev (uradni podatek), danes naj bi jih bilo že okoli 18-20 milijonov (neuradno).

Mesto leži v zveznem okrožju Osrednja Rusija (ki sicer geografsko leži na skrajnem zahodu države). Moskva je bila tudi glavno mesto Sovjetske zveze.

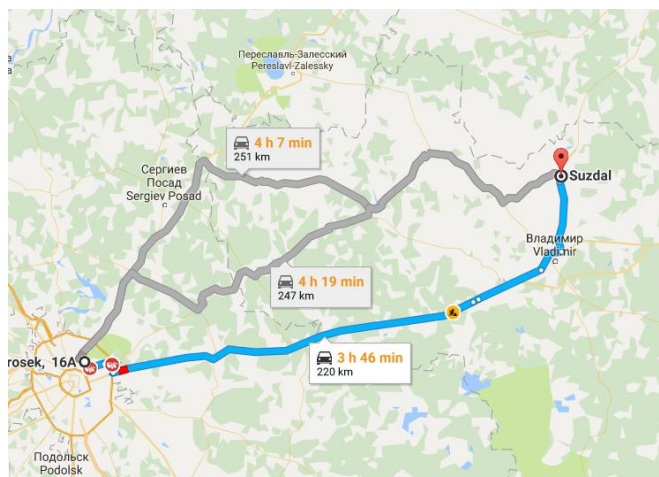
Če je Rdeči trg najslavnejša znamenitost Moskve, pa je Kremelj največja znamenitost Moskve, 27,5 hektarja velika obzidana utrdba, nekdanj sedež ruskih carjev, danes pa predsednika države. Kremelj je obdan z zidovi in stolpi: ob njem je Rdeči trg z Leninovim mavzolejem. Na južnem koncu Rdečega trga stoji druga znamenitost, Cerkev svetega Vasilija blaženega. Nasproti Cerkvi svetega Vasilja blaženega, na severni strani trga stoji čudovita stavba Zgodovinskega muzeja, na vzhodni pa zgradba veleblagovnice GUM. Prestižna trgovina, ki z umirjeno glasbo poskrbi za dobro počutje kupcev. Seveda je znamenitih zgradb še veliko, nekaj sva si jih pogledala, vse pa zaradi velikosti žal ne moreš obhoditi.

Dva dni ogledov na hitro zadošča, da začutiš mesto, za kaj več (muzeje) pa potrebuješ še kakšen dan ali dva.

9. dan, 24. 7. , 230 km

Poslovili smo se od Moskve in dokaj hitro prišli iz mesta (hitro, če upoštevamo večpasovno cesto in promet). Smo pa zato padli v prometni zamašek v mestu Lakinski. Gradili so novo cesto, tri pasove je bilo treba spraviti v enega in ... ura je minila, preden smo se rešili te gneče.

Naš cilj, Suzdal, je bil vse bližje. Še skok v trgovino in že smo bili pred kampom 56.431379, 40.423328. Sprejem je bil prijazen, prostor lep, tudi vreme je bilo najboljše do sedaj. Do sem vse v redu, toda – kje so drugi? Saj ni nikogar! Čez nekaj ur so prišli še Madžari, naslednji dan še Poljaki in Slovaki in to je vse. Brez nas, ki smo najštevilčnejši, bi bilo vse skupaj zelo zelo skromno.

Ob osmih zvečer je bil uvodni pozdrav s kratkim glasbenim programom tradicionalne ruske glasbe. Uživali smo. Franci Smolej je celo poskusil zaigrati na žago. Sledila je še čajanka, potem pa vsak na svoje, na toplo. Ta del Rusije je en časovni pas naprej, zjutraj je hitro svetlo (po našem času ob treh), zvečer pa je prej tema.

Uradna otvoritev je bila naslednji dan. Dopoldan smo imeli prosto, ob dveh pa so nas z avtobusom odpeljali v mesto. Izstopili smo v centru, nato pa peš ob spremljavi mažoret po glavni cesti do osrednjega trga. Promet so seveda ustavili. V enotnih zelenih majicah smo bili vidni že na daleč, našo predstavitev pa je odlično popestrila 13-letna Lea, ki je bila oblečena v gorenjsko narodno nošo.

Nekaj glasbenih točk (mimogrede – odlične so bile), nekaj govorov in že so nas odpeljali nazaj v kamp.

Večer smo preživeli ob avtodomih, s palačinkami pa sta nas stregla in razvajala Jani in Lea.

Vsak večer so na prireditvenem prostoru vrteli disco glasbo. Kar je škoda, mi bi raje slišali rusko zabavno glasbo.

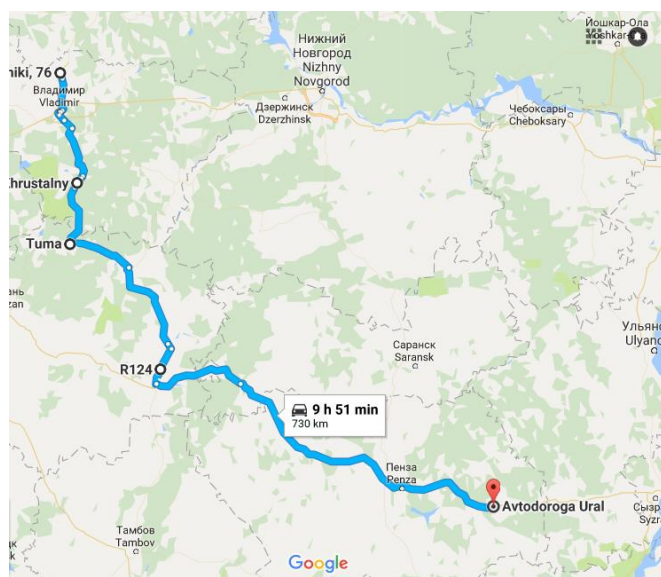
Peti dan srečanja popoldan je organizator pripravil spoznavni večer ekip. Pripravili smo mizo slovenskih jedi in pijače, enako tudi vsi ostali, potem pa se je zabava začela. Ko poskušaš nekaj tega in nekaj onega, si na koncu pošteno sit, zato je še kako prav prišel ples. Smo se vsaj malo razgibali po vsej hrani, ki smo jo zaužili.

Večer je v celoti uspel. Miran Rožman se je v imenu kluba zahvalil predstavniku kampa Vladimu in Andreju Artukovu za organizacijo srečanja, jaz pa se na tem mestu še posebej zahvaljujem naši Lei, vnukinji Milene in Zdenka Šivica. Punca je bila glavna! Ponosno je nosila narodno nošo, v njej je stregla gostom, na koncu pa je vsakega posebej vabila k plesu.

V petek, 28. 7. popoldan smo šli na izlet v Vladimir, zvečer še zadnjič skupaj posedeli, naslednji dan pa sva se z Brankom poslovila. Krenila sva še malo bolj na vzhod, ostali pa so se obrnili na sever proti St. Peterburgu.

14. dan, 29. 7., 729km

Že zvečer je Branko opravil sanitarni pregled avta, zjutraj pa sva že pred šesto odpeljala iz kampa. To niti ni bilo tako zgodaj, saj je zjutraj veliko prej svetlo kot pri nas.

Najina pot: Suzdal – Vladimir – Gus Hrustalny – Tuma – Šack – M5 – Penza – Kuzneck.

Cesta Tuma – Šack je zelo slaba. Polna flik, lukenj, nič ni ravno, v avtu vse ropota in škripa. Tega je 80 km. Potem sva prišla do ceste M5 in bilo je bolje. Odlična pa je cesta od Penze naprej.

Vasi so revne. Ulice makadam, luknje, prah, nepokošena trava. Penza je večje mesto, približno 1400000 prebivalcev, kljub temu pa je ravno tako neurejeno kot manjši kraji. Približno 200 km pred Penzo imajo vaščani kar ob cesti postavljene žare, kjer pripravljajo hrano. Veliko tovornjakov je stalo ob cesti, saj parkirišč ni, in vozniki so se prehranjevali.

Dan je bil zelo vroč, termometer je pokazal do 35.2 stopinji. V mestu sva videla kar nekaj šoferjev lokalnih avtobusov, ki so vozili brez srajce (zgoraj brez!!!). Ne vem, kako se to zdi vam, toda nama ni bilo všeč. V službi pa že moraš biti spodobno oblečen. Navsezadnje vsak z oblačenjem pokaže tudi svoj odnos do dela in do strank.

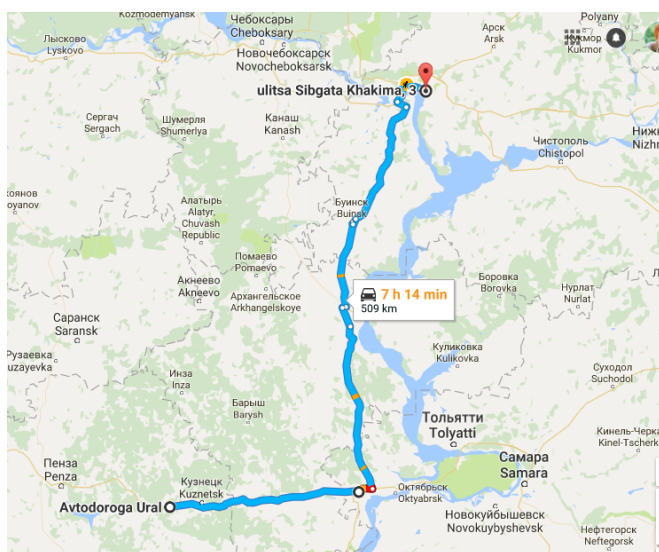
Sva pa prvič opazila nekaj novega: na železniških prehodih, ki so večji, imajo še fizično prepreko na cesti. Ta se spusti čisto zadnja in šele potem steče promet.

Prenočila sva na parkirišču za tovornjake približno 20 km pred Kuzneckom 53.091375, 46.32859. Ob parkirišču je restavracija Euro Park Inn, šoferjem pa je namenjen poseben objekt s tuši. Na zunanji strani stene je pipa s pitno vodo, to sva izkoristila in natočila svežo pitno vodo.

15. dan, 30. 7. 546 km

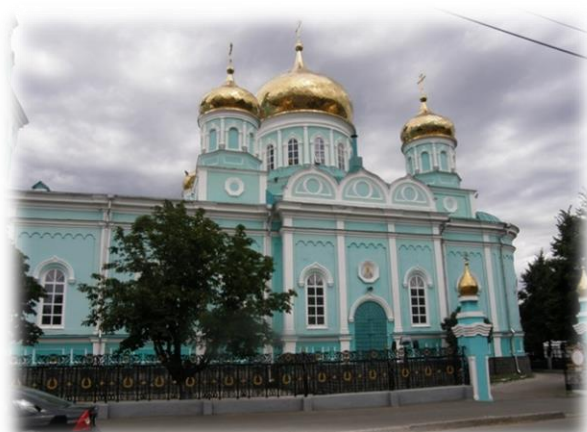

Zjutraj sva odpeljala že malo čez šesto uro, zajtrk sva prestavila na kasneje. Vozila sva po rodovitni pokrajini. Veliko je pšenice, sončnic, nekaj koruze. Njive so velike, da ne vidiš konca.

V Syzranu sva prešla še en časovni pas. Syzran je tretje največje mesto v Samarski pokrajini v Rusiji, ki se nahaja na desnem bregu Saratovskega rezervoarja Volga. Prebivalstvo: 178.750 (popis prebivalstva leta 2010). Mesto je bilo ustanovljeno leta 1683 kot trdnjava, postalo je pomemben trgovski center, leta 1796 pa mu je bil dodeljen status mesta.

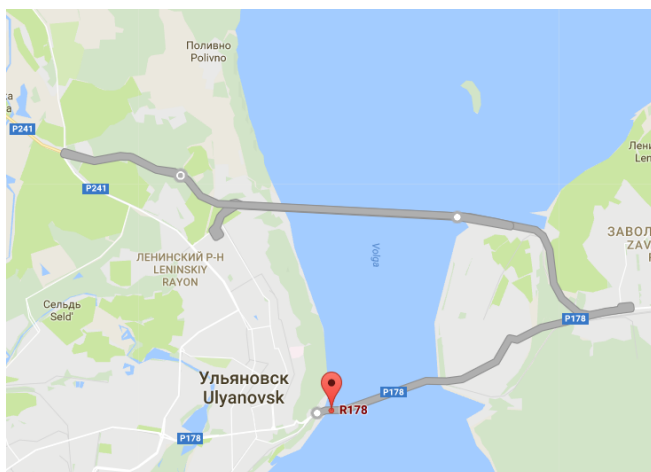
Mesto leži ob Volgi. Videti Volgo je pri nama pustilo svoj pečat, saj je reka široka kot morje. Most čez Volgo je bil nekoč najdaljši most v Evropi.

Parkirala sva ob večji cerkvi z zlatimi kupolami 53.147083, 48.457701, čisto poleg je dobro založena tržnica.

Ceste v mestu so slabo vzdrževane (v resnici so zelo slabe: razpokan asfalt, luknje). Okolice blokov in hiš so neurejene. Čeprav je nedelja, je vse odprto. Ljudje nakupujejo, živahno je kot na delavnik.

Iz Syzrana sva se usmerila na sever, proti Kazanu. Ustavila sva se v Uljanovsku, se sprehodila, nato pa peljala čez Volgo po starem mostu, cesta P178. Na drugi strani sva na manjšem parkirišču pojedla kosilo 54.31990, 48.47470. Nazaj sva peljala čez Prezidentskiy most, dolžina 5825 m.

Vreme je bilo toplo, celo soparno. Na vsaki cesti so nekaj gradili oz. obnavljali. Delavci so imeli oblečene odsevne jopiče, toda na nogah – nekateri kar natikače, pri tem pa so polagali nov asfalt. Ne vem, ali nimajo zaščitne obutve ali pa je nočejo obuti.

70 km pred Kazanom se je ura prestavila nazaj (-1). Pokrajina je postala rahlo gričevnata. Ko sva se bližala mestu, sva že od daleč videla, da je urejeno. Kazan je za naju bilo do sedaj najlepše mesto v Rusiji (Moskva ne šteje). Urejeno, čisto.

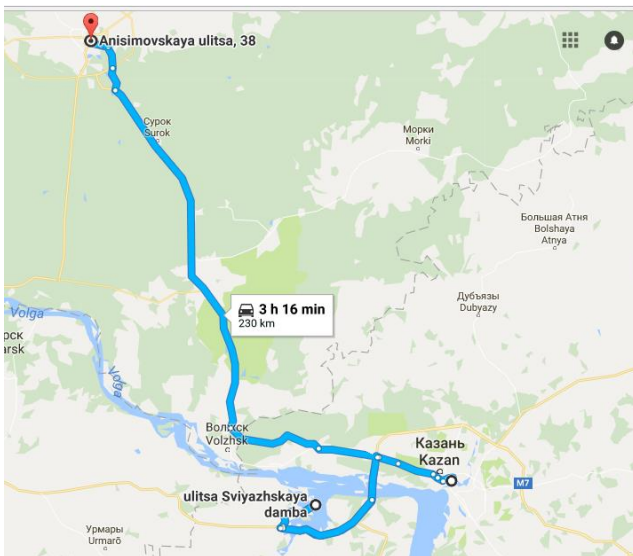
Najprej sva parkirala na koordinatah 55.80027, 48.95904 pri blokih. Sva mislila, da bova imela pogled na reko, pa ni bilo tako. Lahko bi tukaj prespala, sva vprašala varnostnika pri zapornici, pa nama zaradi utesnjenosti ni bilo všeč. Branko je brskal po tablici in našel parkirišče v mestu tik ob reki. Odpeljala sva tja in takoj nama je bilo všeč. Parkirišče je ob stolpu Center Zemlje Kazan 55.81375, 49.10608. Bilo je precej polno domačinov, ki so se sprehajali ali pa vozili s čolni po reki. Midva sva se povzpela na vrh »stolpa« - ima obliko kotlja - in si s ptičje perspektive ogledala mesto.

Kazan je glavno mesto ruske avtonomne republike Tatarstana. Je eno večjih mest, pomembno industrijsko, trgovsko in kulturno središče. Leži na sotočju Volge in Kazanke v osrednjem delu evropske Rusije. Ustanovili so ga že v 10. stoletju.

Ob sedmih po našem času je tukaj bila že čista tema. Ob devetih pa sva doživela pravo nevihto z vetrom in dežjem. Parkirišče se je naenkrat spraznilo, veter pa je »vozil« železne kante za smeti sem in tja. Ena se je peljala proti nama, k sreči pa se je zaletela v robnik in se tam prevrnila. Tako hitro, kot je nevihta prišla, je tudi odšla. Sprehodila sva se okrog in pogledala, če je vse v redu, potem pa se odpravila spat. Zbudilo naju je glasno govorjenje in glasba iz avtoradia. Ugotovila sva, da se je mladina vrnila in se zabavala naprej. Za naju se niso zmenili in tako sva v miru preživela noč.

16. dan, 31. 7., 257 km

Po zajtrku sva se odpravila na drugo stran reke, kjer se nahaja stari del mesta. Ker pa je Branko zgrešil odcep, sva naredila nekaj kilometrov po novem delu in si ga na ta način ogledala. Parkirala sva poleg Kremlja 55.80146, 49.10945 (50 rb /h), potem pa pot pod noge. Tri ure sva hodil znotraj obzidja. Kazan ima lep kremelj. Leta 1804 je bila ustanovljena kazanska državna univerza, na kateri je študiralo precej znanih osebnosti, med njimi Lev Nikolajevič Tolstoj in Lenin. Vse je lepo urejeno, v rožah, fasade nove, ker pa je sijalo sonce, je bilo še trikrat lepše. Od leta 2000 je Kremelj Kazan na Unescovem seznamu kulturne dediščine. Res je bil užitek hoditi med stavbami in se razgledovati po okolici.

Sva pa opazila še nekaj in to ne samo v tem mestu: vse, kar so obnovili ali zgradili na novo, je lepo, ampak – pozabili so na vzdrževanje. Tu je odpadla ploščica, tam se je odlomil del robnika in tako naprej ... še nekaj let in vse bo kazalo zelo slabo podobo.

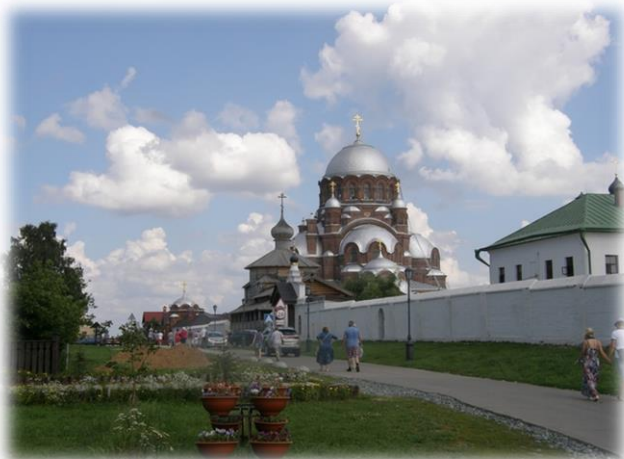
In še nekaj: ženske v Kazanu so zelo lepo oblečene. Preproste poletne obleke, skoraj nič ličil (ali pa so naličene tako spretno, da se to na neki razdalji ne vidi), z okusom. Drugje po Rusiji sva videvala ženske v oblekah in nogavičkah, tukaj tega ni.

Iz Kazana sva šla v Svyazhsk – mesto na otoku. Veliko parkirišče 55.76808, 48.64982, kjer bi se dalo brez problema prespati. Vstopnine ni, kljub temu pa se je treba javiti pri okencu, kjer dobiš vstopnico in jo čekaš. Verjetno na ta način štejejo turiste. Teh je precej, seveda največ rusko govorečih.

Svyazhsk je podeželski kraj (selo) v Republiki Tatarstan, nahaja se ob sotočju rek Volga in Sveyaga. Čeprav se imenuje otok, je dejansko povezan s kopnim. Leta 2017 sta bili na seznam Unescovih svetovnih znamenitosti dodani samostanska katedrala in samostan.

V mestece se povzpneš po stopnicah, na vrhu pa so cerkve (kaj pa drugega!) in nekaj hiš. Ter seveda gostilna. V njej sva naročila njihovo narodno juho iz svinjskega ali govejega mesa, zelenjave in rdeče pese. Ker je bila postrežena v kruhovi skodelice, sva se seveda najedla, brez piva pa tako ali tako ni šlo.

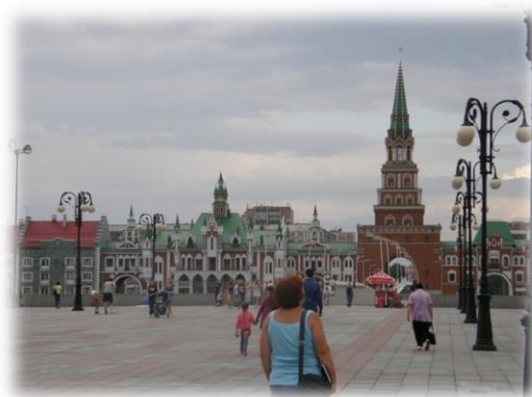
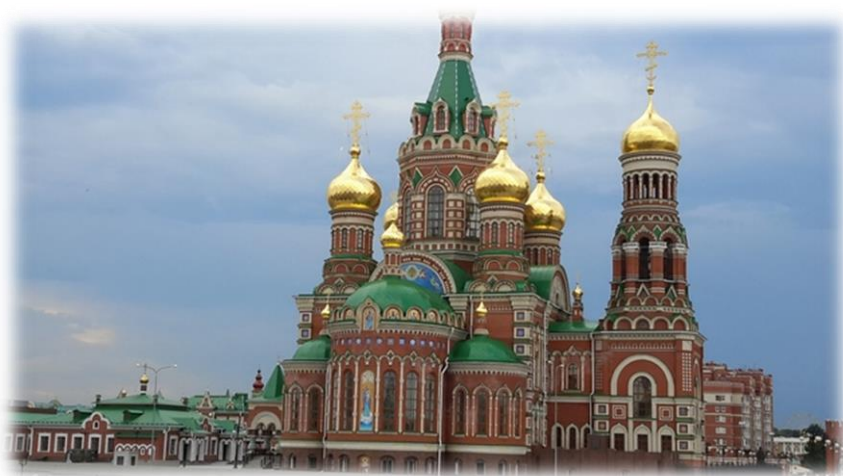

30 km nazaj po isti cesti, potem pa na A295. Cilj: Yoskar Ola.

Yoshkar-Ola pomeni rdeče mesto v regiji Mari El. Sedanje ime je tretje. Mesto je bilo leta 1919 znano kot Tsaryovokokshaysk, med letoma 1919 in 1927 pa kot Krasnokokšejsk. Ta imena so izhajala iz imena reke Malaya Kokshaga, ki poteka po mestu.

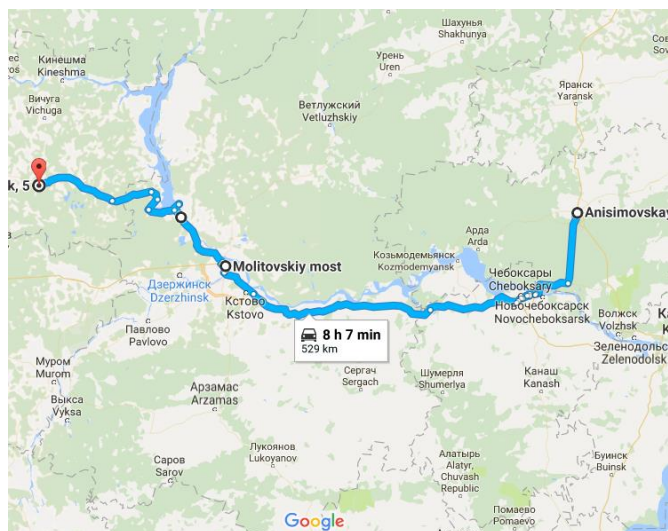
Ko sva se pripeljala v mesto, sva najprej videla (spet) slabo vzdrževane bloke in slabe ceste, potem pa – kot v pravljici. Del mesta na drugi strani reke je zgrajen iz rdeče opeke v kombinaciji z belo, arhitektura pa res spominja na prizore iz pravljic.

Našla sva parkirišče praktično v centru mesta 56.63323, 47.90125, na asfaltu, poleg starega dela. Levo in desno sva imela peš cono, ki sva jo seveda prehodila. Zvečer, ko se je že mračilo, se je ta peš cona pokazala kot prava promenada. Popoldan sva bila skoraj sama, zvečer pa so ljudje množično prihajali se sprehajati in posedati po klopcah. Na parkirišču je mladina navijali avtoradije do konca, se zabavala po svoje – naju pa so pustili popolnoma pri miru. Tudi policija je naredila obhod. Spet sva v miru zaspala .

17. dan, 1. 8., 533 km

Zjutraj sva se odpravila takoj, ko sva se zbudila. Po P176 do Čeboksary, nato na M7 do Nižnij Novgorod. V mestu je bil zelo velik promet, stala sva v koloni, zato sva šla samo v trgovino po nakupih 56.29985, 43.94926.

Nižni Novgorod je bilo ustanovljeno leta 1221. Ime dobesedno pomeni Spodnje Novo mesto in se nanaša na starejše mesto Novgorod (Novo mesto). Leži ob sotočju rek Oke in Volge in je gospodarsko in kulturno središče Volškovjatske regije. Je četrto največje rusko mesto, še vedno gradijo nova blokovska naselja.

Nadaljevala sva po P152 proti Ivanovem.

V Balakha-ju sva dotočila gorivo. Kot povsod, moraš tudi tukaj najprej plačati. Na nekaterih črpalkah sem se uspela dogovoriti za obratni vrstni red: najprej točiti in potem plačati. Seveda mi je povsod uslužbenka najprej vzela kartico, šele nato je pokimala. In potem, ko že plačaš, ti še pretrga račun. Isto se je zgodilo v nekaterih supermarketih, kjer pa je blagajničarka še kontrolno tehtala meso (ki ga je stehal že mesar). Dobila sva občutek, da Rusi kontrolirajo drug drugega.

Zelo blizu Zavolzhe je velik jez čez Volgo. Peljala sva čezenj, na drugi strani, ob kampu 56.68852, 43.42730, pojedla kosilo, potem pa se vrnila po isti poti.

Popoldan proti večeru sva prišla v Palekh in poiskala Art workshop 56.79801, 41.84940. najprej sva že mislila obrniti, saj je vse skupaj bilo videti, da si prišel na domače dvorišče. Potem pa sta iz hiše prihitela lastnika Katja in Igor. Igor je zelo zgovoren mlad gospod, takoj je oba predstavil in nama pokazal, kje lahko parkirava in prenočiva. Katja je mlada gospa, ki zna angleško. Najprej nama je Igor pokazal zajce, predstavil sina, potem pa sva šla v hišo. Tam nama je Katja razložila postopek poslikave škatlic, pokazala muzej starega kmečkega orodja, na koncu pa naju je peljala še v sobo, kjer imata razstavljene spominke za prodajo. Seveda sva kupila nekaj matriošk (babušk) in obeskov za ključe, navsezadnje je bila cena ugodnejša kot v trgovinah. Na koncu pa sva od Katje dobila še solato z njenega vrta.

Punčka Matrioška je tradicionalna ruska igrača. Matrioško predstavljajo votle lesene figure, ki se razdelijo na pol. To razkrije manjšo figuro, v kateri je ponovno še manjša. Postopek se konča z najmanjšo matrioško, ki se je ne da deliti. Tradicionalno je število ugnezdenih punčk najmanj pet, vendar je lahko število še večje, tudi do nekaj deset. Moderne punčke so velikokrat sestavljene iz lihega števila punčk, kar pa ni strogo pravilo. Predstavljajo kmečko dekle v narodni noši. Prvi ruski matrioška set je bil izklesan leta 1890.

18. dan, 2. 8. , 331 km

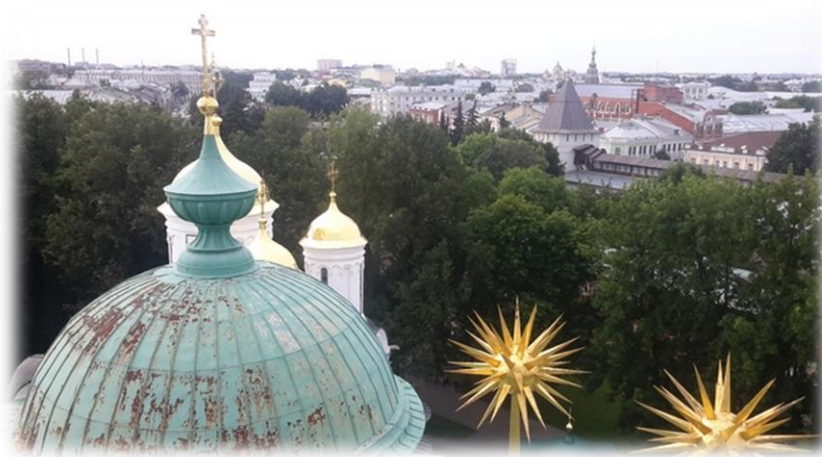
Zadaj za hišo, kjer sva parkirala, ima Igor postavljeno pipo, zato je Branko opral avtodom in natočil čisto vodo, jaz sem pospravila notranjost, nato naju je obiskal še Igor. Zelo ponosno je med drugim povedal, da je bil vojak, njegov sin nama je moral pokazati vojaški pozdrav. Še in še bi rad govoril, vendar sva se midva vljudno poslovila in nadaljevala najino potovanje.

V Ivanovem je promet bil precej gost. Mesto samo ni nič posebnega, cerkev pa je po celi Rusiji toliko, da sem jaz postala že kar malo imuna.

V Plyos (Plesu) sva šla zato, da bi videla rezidenco Medvedjeva, pa ni bilo nič. Cela posest je ograjena z visoko ograjo, nič ne vidiš. Je pa do te vasi najboljša cesta, kar sva jih doživela do zdaj.

V Kostromi sva »padla« v prometni zastoj. 40 minut se nismo premaknili nikamor, zato sva obrnila in se usmerila proti Jaroslavu. V Jaroslavu sva parkirala ob Volgi 57.620256, 39.88909. Najprej sva pojedla gobovo juho, nato si je Branko privoščil popoldanski spanec. Jaz sem spala že med vožnjo. Razdalje med kraji so v Rusiji zelo velike, na smernih tablah so zapisane trimestna števila (še navigacija je enkrat rekla: vozite 380 km). Halo!!! 380 km, nič levo ali desno. Samo ravnica. Ni čudno, da sem med vožnjo večkrat zaspala.

Po Brankotovem spancu sva se odpravila na sprehod po mestu. Najprej v Kremlin, kjer sva za ogled vrtov plačala 40 rb / osebo in za vzpon na cerkveni stolp 200 rb / osebo. Tako sva si s ptičje perspektive pogledala strehe mesta in reko. Prav veliko se pa ni videlo zaradi dreves. Opazila sva, da imajo vsa mesta veliko zelenja v obliki dreves in grmov.

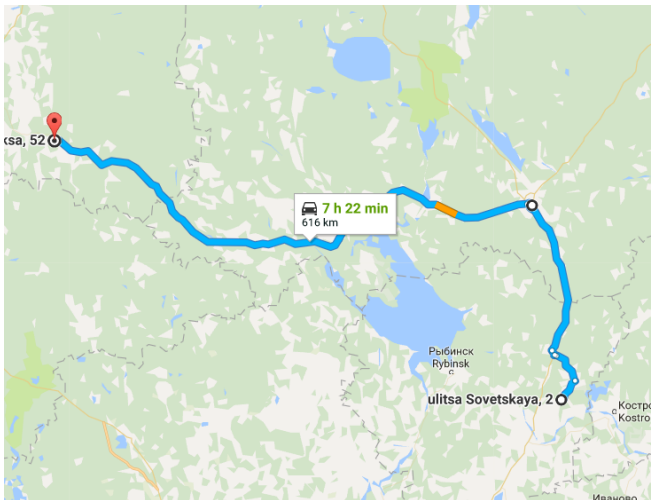
Ko sva imela dovolj, sva nastavila navigacijo na vas Vyatskoye, ki je bila pred leti proglašena za najlepšo rusko vas. Vožnja iz mesta Jaroslav pa je bila čista groza. Luknja pri luknji in to velike luknje in to sredi mesta. Raje ne povem, kaj je delalo z avtom in koliko koncentracije je potreboval Branko, da se je izogibal luknjam (tam, kjer se je vsaj malo dalo) in pri tem pazil še na ostale voznike. Rusi pa, kot da to ni nič. Malo slaloma po cesti, pa po »gasu« in gremo.

Vyatskoye je 35 km daleč. Takoj na začetku vasi je bila prometna nesreča, zato sva obrnila in hotela po drugi cesti. Izkazala se je za slabo izbiro, bil je pravi kolovoz, zato sva spet obrnila in počakala, da so sprostili cesto. Vas je bila prvič omenjena leta 1502, leta 2000 pa je bila temeljito obnovljena in proglašena za najlepšo rusko vas.

Vas ima osrednji trg in 10 muzejev. Da pa bi bila najlepša, tega danes ni opaziti. Prespala sva na parkirišču osrednjega trga 57.86461, 40.26666. Okrog devetih so začeli prihajati mladi, posedali na klopcah blizu naju in se pogovarjali. Nisva se počutila ogrožena, izkušnje iz prejšnjih mest so naju naučile, da so ljudje prijazni in da tujce pustijo pri miru. In tako je bilo tudi tukaj. Noč je minila mirno, midva pa sva zelo dobro spala.

19. dan, 3. 8. , 622 km

Dan je bil namenjen tranzitu. Vstala sva že ob petih in čez pol ure odpeljala. Najprej po »beli cesti« na zemljevidu, ko pa sva prišla do rdeče M8, je šlo gladko. Odlična cesta.

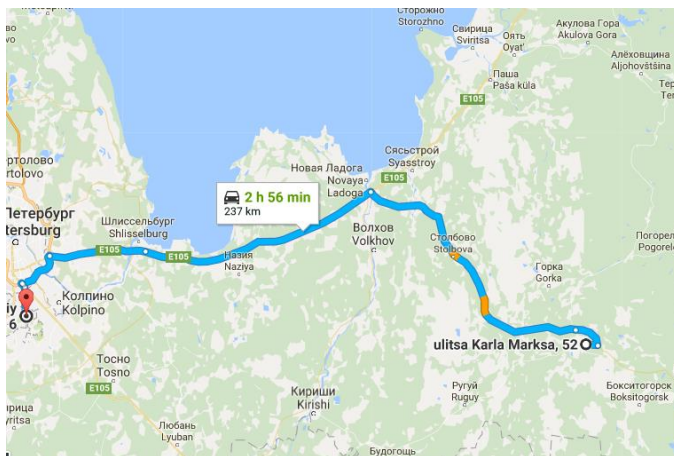
V Vologdi sva naredila postanek za ogled mesta. Je glavno prometno središče severozahodne Rusije. Ministrstvo za kulturo Ruske federacije je klasificiralo Vologdo kot zgodovinsko mesto, eno izmed štiridesetih v Rusiji in eno od le treh v Vologdanski regiji. Uradno je bilo priznanih 224 stavb v Vologdi kot spomeniki kulturne dediščine. Parkirala sva v centru 59.22142, 39.88883. sprehodila sva se po kremlju, pa okrog cerkva in po tržnici.

Naprej sva šla po A114, tudi odlična cesta. Celo tam, kjer so potekala cestna dela, je promet tekel tekoče. Pri Čerepovci sva imela kratek, a hud naliv. Pri vasi Pikolevo je cesta v dolžini 5 km podobna njivi, in to dobesedno. Iz lepe, gladko asfaltirane ceste prideš na »njivo« in Branko je začel dvomiti, da greva prav. Ampak glede na vse smerokaze sva šla prav. Potem pa nama je pripeljal nasproti tovornjak in videla sva, kako je šofer vijugal med luknjami in vodo. Za njim pa še nekaj ostalih. Po petih kilometrih pa vse spet tako kot mora biti. Zakaj je tam tako? Kdo bi vedel. Rusija pač.

Zvečer sva prišla do kraja Tihvin in parkirala pred trgovino Spar 59.64354, 33.54663, kjer sva tudi v miru prespala.

20. dan, 4. 8. , 254 km

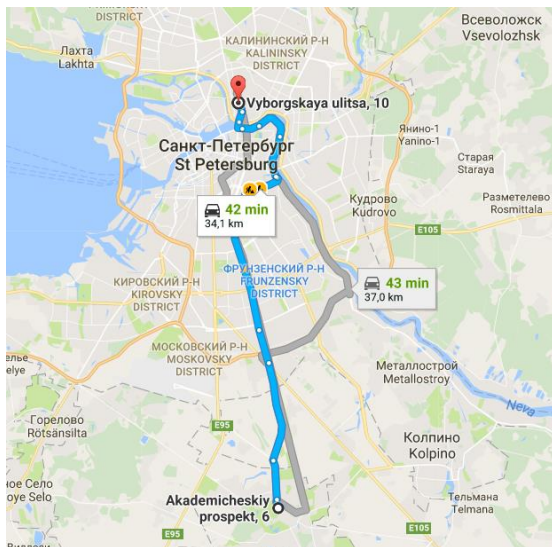
Na poti v St. Peterburg sva naredila ovinek v Novaja Ladoga. Glede na lego mesta sva pričakovala nekaj lepega, prišla pa sva v revno, zanemarjeno in zapuščeno mesto. V mesto duhov. Zaradi neprijetnega občutka sploh nisva stopila iz avta, naredila sva samo en krog potem pa se odpeljala in zajtrkovala na P ob cesti iz mesta 60.08280, 32.30738.

V St. Peterburgu sva padla v prometni zamašek zaradi cestnih del. Za 30 km sva porabila 2 uri. Pa še deževalo je. Najin cilj je bilo Carsko selo. Parkirala sva na P blizu palače za 300 rubljev na noč 59.72405, 30.39637.

Na parkirišču sva našla ostalo ekipo, ki sva jih v Suzdalju zapustila. Na kratko smo poklepetali, potem pa so se odpeljali proti meji z Estonijo. Midva sva po kosilu šla na ogled Katarininega in Aleksandrovega parka. V palačo nisva šla, ker so ostali povedali, da je na ogled samo nekaj sob (najlepša je jantarjeva), fotografirati pa ne pustijo. Pa še nekaj je: nama notranjost palač ne pomeni veliko, blišč kot blišč, veliko raje se sprehajava po parkih in okolici.

21. dan, 5. 8. , 30 km

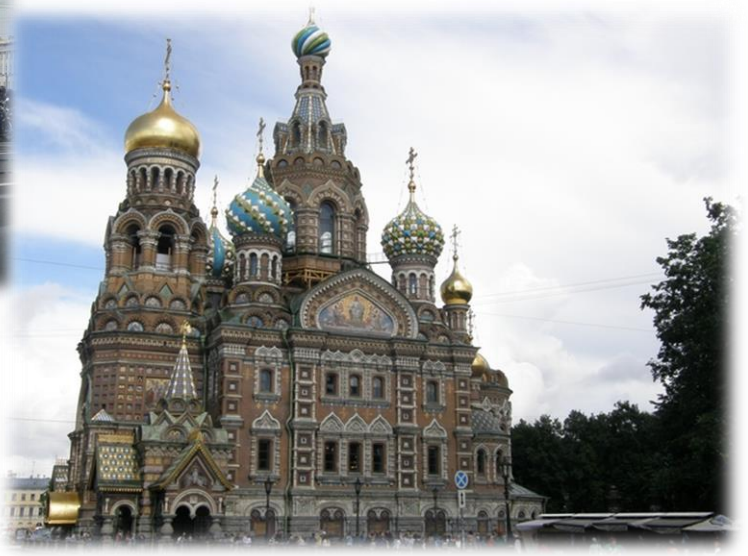
Zjutraj je spet deževalo. Očitno ima dež v St. Peterburgu mlade. Da sva se izognila gneči na cesti, sva iz Carskega sela odpeljala že ob šestih in res sva se vozila po skoraj prazni cesti. Imela sva koordinate za parkirišče, kjer so parkirali ostali pred nama, midva pa sva parkirala čez cesto poleg stadiona za ceno 600 rb na noč 59.965220, 30.349369.

6 ur sva hodila po mestu, peljala sva se tudi z ladjo po kanalih. Na ta način sva videla zelo velik del mesta, vsi ti kanali pa so mene spominjali na Amsterdam. Vmes se je večkrat vtilo, kljub dežniku sva bila mokra, potem pa naju je sonce posušilo.

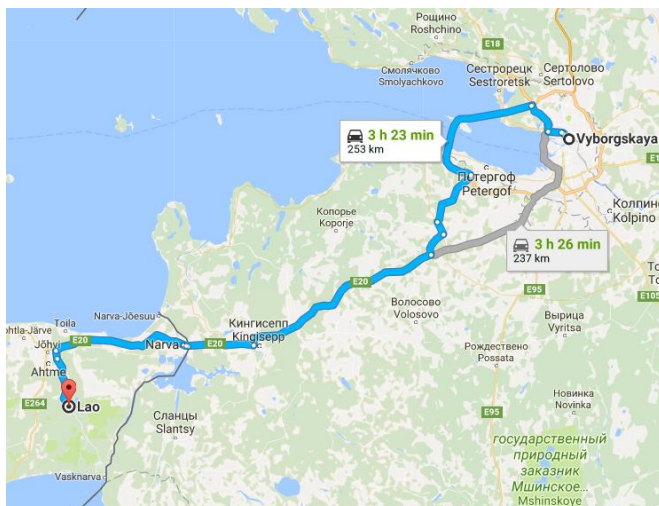
Slučajno sva naletela tudi na mednarodni zbor motoristov Harvey. Zbrali so se na trgu pred Ermitažem, policija je zaprla ceste in v koloni so z velikim hrupom odpeljali.

Kar rahlo utrujena od hoje po asfaltu in izogibanja turistom sva se vrnila k avtodому. Sklenila sva, da imava mesta dovolj in da se naslednji dan premakneva v Peterhof.

22. dan, 6. 8. , 286 km

Prišlo nama je že v navado, da zgodaj vstaneva, tudi tokrat sva bila ob šestih že pokonci, pospravila in se odpeljala v Peterhof. Na izhodu iz St. Peterburga sva zavila še na bencinsko črpalko in napolnila tank. Toda – že po nekaj kilometrih je Branko začutil, da motor ne dela tako kot bi moral. Krivil je slabo gorivo. Do zdaj je bilo gorivo vedno dobro, motor je gladko tekkel, kar se je poznalo tudi na porabi. Tukaj na zadnji črpalki pa je šlo vse narobe.

Na poti do Peterhofa sva se ustavila v Kronstadtu. Mesto se nahaja na otoku Kotlin, 30 km zahodno od Sankt Peterburga in blizu glavnega zaliva Finskega zaliva. Je tudi glavno пристanišče v Saint Peterburgu. Sedež ruskega admiralstva in baza baltske flote, ki je varovala vhod v St. Peterburg. Danes je zgodovinsko središče mesta z utrdbo del svetovne dediščine.

Parkirala sva pri cerkvi Sv. Nikolaja 59.99173, 29.77979, kjer bi se dalo brez problema prespati. Potem pa sva našla še eno parkirišče, kjer je tudi možnost spanja 59.98551, 29.77085.

V Peterhofu sva za P plačala 200 rb za 4 ure. Vstopnina je 750 rb/osebo za ogled vrtov, po 18.15 pa je vstopnina bistveno cenejša.

Peterhof (rusko Peterhof) so med letoma 1944 in 1997 imenovali Petrodvorec. Je naselje v Petrodvorskem okrožju mesta Sankt Peterburg v Rusiji, ki leži severni strani Finskega zaliva.

Kraj je znan predvsem po istoimenski palači, ki je bila zgrajena leta 1725 po zamisli Petra Velikega kot njegova letna rezidenca. Razkošen kompleks je dobil vzdevek »ruski Versailles« in je danes skupaj z mestnim središčem vpisan v seznam Unescove svetovne dediščine. Poleg palače stojita tu eden od kampusov Državne univerze v Sankt Peterburgu in znamenita tovarna ur, ki je najstarejša ruska tovarna.

Peterhof je zelo, zelo lep. Krasen dvorec, krasen park, ki se odpira na morje. Tukaj sva videla največ turistov naenkrat. Gneča je velika. Vsekih 10 minut sta se izmenjavala dež in sonce. To pa naju ni ustavilo, da ne bi parka prehodila po dolgem in počez, zraven pa si predstavljala graščake, kako so s sprehodi preganjali čas.

Sprva sva nameravala ostati do drugega dne, ker pa je bilo slabo vreme, sva se po ogledu odpravila proti meji z Estonijo. Ivangorod je zadnje rusko mesto, Narva pa prvo estonsko.

Kolona pred mejo je bila dolga, nama pa je naenkrat crknil avto. Šok je bil za oba velik. Kaj zdaj? Po naključju je pred nama bil nemški AD in – spet naključje – imel je vlečno kljuko. Prosila sva za pomoč, da naju vleče. Pristal je, Branko je z vlečno vrvjo povezala oba AD in tako naju je po malem, kot se je premikala kolona, šlepal po klancu gor, po klancu dol je šlo brez šlepanja. Kadar se kolona ni premikala, je Branko ves čas poskušal vžgati (akumulator je vzdržal), nekaj je »brkljal« tudi okoli filtra za gorivo, zlil nekaj malega goriva ven... poklical asistenco v Ljubljano, klicali so z ruske asistence ... in na koncu je avto vžgal in normalno deloval. Obema je pošteno odleglo, iskreno sva se zahvalila Nemcu in zapeljala pred carinike.

Zakaj je motor avtodoma prenehal delovati? Očitno je bila kriva slaba nafta, ki sva jo natočila v St. Peterburgu.

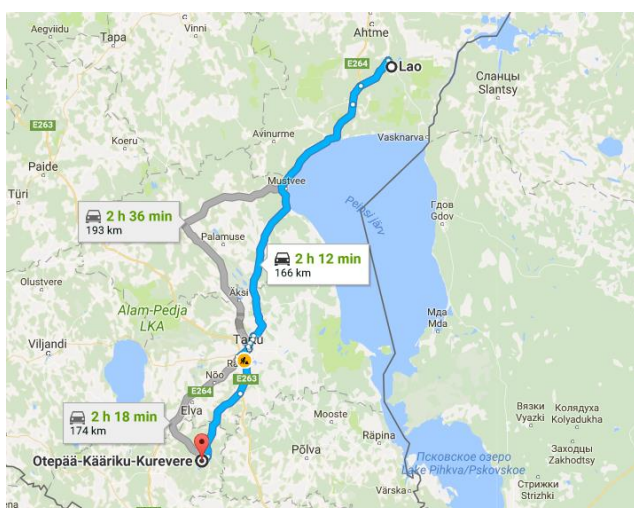
Sam postopek na meji je potekal brezhibno. Več kontrol, nič problemov. Prijazni uslužbenci. Kljub temu pa sva zapravila 3 ure.

Ceste v Estoniji so odlične, pokrajina urejena. Vožnja je bila pravi užitek. Odpeljala sva na P v manjši kraj Iluka, ki je na seznamu brezplačnih P za AD 59.20277, 27.53217. Parkirišče je izhodišče za ogled in obisk samostana in cerkve Kuremae Klooster.

23. dan, 7. 8., 171 km

Jutro sva prebila v AD. Najprej sva pospravljala in čistila, nato pa še popisala stroške in uredila beležke. Nato sva odšla do samostana, kjer pa je več zgradb, vse pa je zelo lepo urejeno in polno cvetja v gredah.

Ko sva nadaljevala najino potovanje, je Branko najprej zapeljal na prvo bencinsko črpalko in dotočil nafto, nato pa je razmišljal, da bi bilo dobro še zamenjati filter za gorivo. To sicer zna narediti sam, kljub temu pa je poklical in vprašal za mnenje Igorja G. Ta mu je svetoval, naj ne menja sam glede na to, da nima pravih pogojev. Zato sva šla na fordov servis v Tartu, kjer so filter zamenjali v desetih minutah.

Pred izhodom iz mesta sva šla še v trgovino Rimi, ki pa se ni izkazala za najcenejšo.

Tako v Rusiji kot v ostalih državah ima že skoraj vsaka trgovina svojo kartico zaupanja in z njo nižje cene. Zato sem pred blagajno vedno prosila domačine za njihovo kartico in vedno so

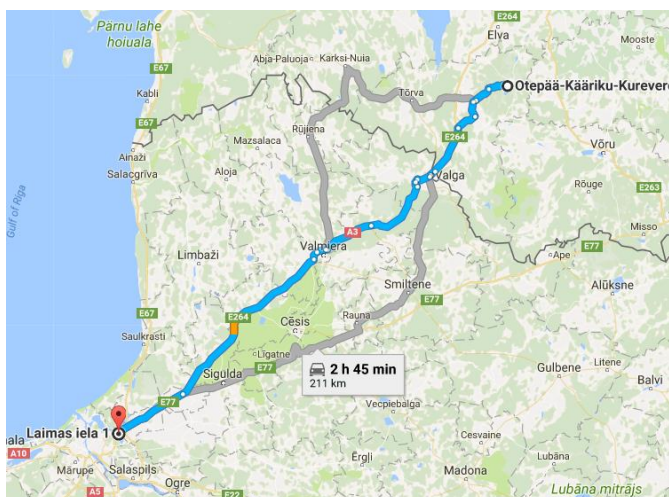
ustregli, midva pa sva plačala nekaj manj kot bi sicer. V eni od ruskih trgovin je gospod dal svojo kartico blagajničarki in ji rekel: »gosti« ter pokazal na naju. Ta je seveda brez besed skenirala njegovo kartico. Tukaj v Tartu v trgovini Rimi pa na to nisva bila pozorna, vendar nama je gospod pred nama sam ponudil kartico. S tem nama je prihranil 7,50 €. Res sva mu bila hvaležna.

Prenočila sva v Otepao, na P poleg hotela. Je uradni P tudi za AD, ima 6 električnih priključkov (zastonj), nima pa vode in kemičnega WC 58.04685, 26.46086.

Prostor oz. okolica je zelo lepa. Zraven je jezero, ljudje so se kopali, veliko je sprehajalnih poti, igrišča. Sredi travnika stoji 400 let star hrast.

24. dan, 8. 8. , 233 km

Sončno jutro. Greva proti Valgi, ki je na meji EST – LV. Meja je sredi mesta. Kar kmalu se opazi razlika med državama. Ceste v Latviji še le urejajo, zato je precej zastojev. Ljudje živijo bolj skromno.

Malo ven iz Valge sva na bencinski črpalki poleg Bmx parka (57.55540, 25.44319) napolnila plinsko bombo in dotočila čisto vodo. Oboje brez problema.

Ustavila sva se v Cesis-u, kjer sva si ogledala grad v razvalinah (57.31536, 25.26640) in ožje središče. Grad je ob jezeru, po njem plavajo račke, drevesa pa namakajo svoje veje v vodi. Lepo, če sije sonce, pa sploh.

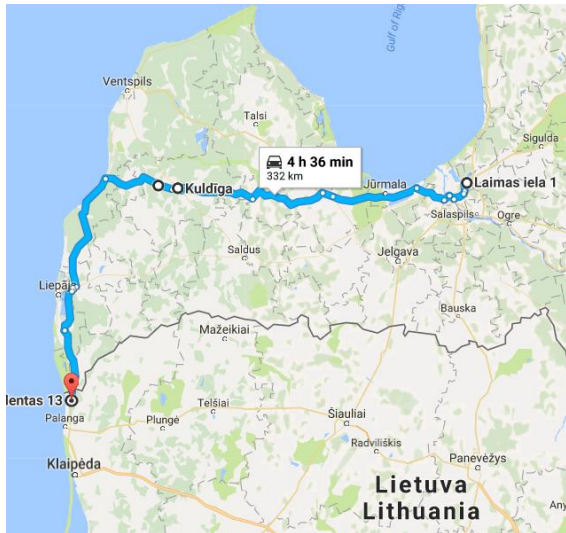
Potem sva sledila smerni tabli za kamp Žagarkalns 57.30741, 25.22125. Zadnjih 300 m do kampa je makadamskih, kamp pa je na lepem prostoru ob reki. Tukaj se cesta konča, zato sva morala nazaj do Cesisa in nato proti Rigi. Še prej pa sva naredila postanek v Ligatne.

Znamenitost Ligatneja je v skalah, v katerih so že v 18. stoletju naredili izbe – kleti. Zaradi nižje temperature v njih so jim služile za hrambo živil, npr. krompirja. Ligatne je edini kraj v Latviji, kjer je na majhnem področju 300 kleti v skalah.

Kljub temu, da ceste na veliko obnavljajo, je bil promet precej tekoč. Popoldan sva prišla v Rigo in pred mestom zavila k latvijskem etnografskem muzeju (skansen) 56.99531, 24.26982. Muzej je precej velik in praktično v gozdu. V njem so hiše iz raznih predelov Latvije od 18. stol. naprej. Še vedno postavljajo nove, v marsikateri pa so uslužbenci v oblačilih iz tistega obdobja. Ko sva se vračala z ogleda, je pri blagajni stal varnostnik. Vprašala sem, če lahko prespiva na parkirišču in predno je uspel karkoli odgovoriti, je blagajničarka z nasmehom rekla, da seveda lahko. Zahvalila sem se ji, mislim pa, da je morala potem varnostniku povedati, o čem sva se pogovarjali.

25. dan, 9. 8. , 339 km

Najprej sva šla na tržnico. Ogromna je. Parkirala sva na P tik pred njo 56.94356, 24.11903. Tržnica je razdeljena na več sektorjev, nekaj je zunaj, nekaj pa pod streho. Vsekakor priporočam sprehod po njej, cene pa so na našem nivoju.

Potem sva nadaljevala počez čez Latvijo: mimo Jurmale, pa po A10 in P130 do Kuldige. V Kuldigi sva ustavila, bil je čas za kosilo, na P poleg reke 56.97060, 21.98097. Ugotovila sva, da je to precej turistično mesto.

Iz Kuldige pa P119 do morja in po P111 proti Litvi.

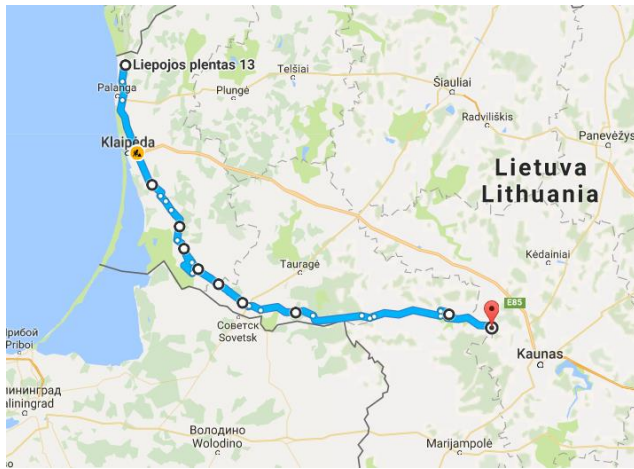
Pokrajina je poljedelska, največ je žitaric, vse pa je urejeno.

Prenočiti sva nameravala v Dabas park Pape, zato sva zavila z glavne ceste. Toda prišla sva na makadam in to zelo grd makadam, prevoziti bi ga morala 7.5 km v eno smer. To pa je bilo le malo preveč (grdih cest sva imela že v Rusiji dovolj), zato sva obrnila nazaj na glavno cesto in šla čez mejo.

Kmalu čez mejo LV – LT sva ustavila na travnatem počivališču 56.03635, 21.12073 in v miru prespala.

26. dan, 10. 8. , 270 km

Prvi postanek sva naredila v Šventoji. To je pravo turistično naselje tik ob morju. Dolga peščena plaža, veliko turistov. 56.03545, 21.07569

Nekaj kilometrov naprej je, tudi obmorsko, mesto Palanga. Klaipėda pa je od teh mest največje. Parkirala sva v marini 55.705362, 21.133228 za 0,30/2h. Obhodila sva marino, potem pa zavila še na osrednji trg. Na njem pa so bile postavljene stojnice z nakitom iz jantarja.

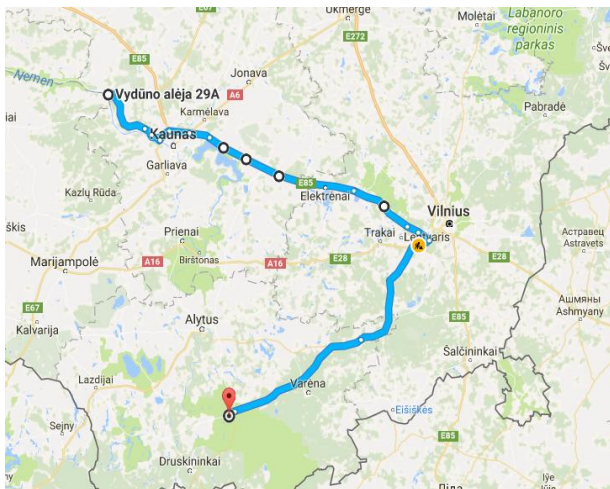
Jantar je fosilizirana smola. Drevesna smola se je na zraku strdila in skozi leta fosilizirala. Če so se vanjo ujele majhne žuželke, je s tem smoli zrasla cena. Jaz pa sem se ujela na nakit. Mikala me je verižica... bi... ne bi...«zakaj pa ne, kupi» je rekel Branko. In sva skupaj šla k stojnici. Prodajalka je bila zelo nevsiljivo prijazna in od nje sva odšla z darili za celo družino. Darilo pa sva dobila tudi midva – podarila nama je jantar za v denarnico, baje bo poskrbel, da bo denarnica vedno polna. Dober nakup sva zalila s pivom, nato pa se poslovila od mesta.

Litva je ravninska država. Drevesa so polna listja, žito so ravno začeli žeti, nekaj malega sva videla tudi živine.

Iz Klaipėde sva vozila ob Kaliningrajski meji (cesta 141) proti Kaunasu. Ker se je dan nagibal v večer, sva ustavila v vasi Vilkija ob reki Nemunas. Na parkirišču poleg trajektne povezave levega in desnega brega reke 55.03909, 23.57660.

27. dan, 11. 8. , 222 km

Še pred zajtrkom in v jutranji meglici sva čez 30 km prispela v Kaunas. Ker se parkirišče 54.89981, 23.88650 plača med 8. in 18. uro, sva si vzela čas za zajtrk in za opazovanje ljudi, ki si vozili na parkirišče. Kar nekaj je bilo takšnih, ki so parkirali, pokadili cigareto in odpeljali.

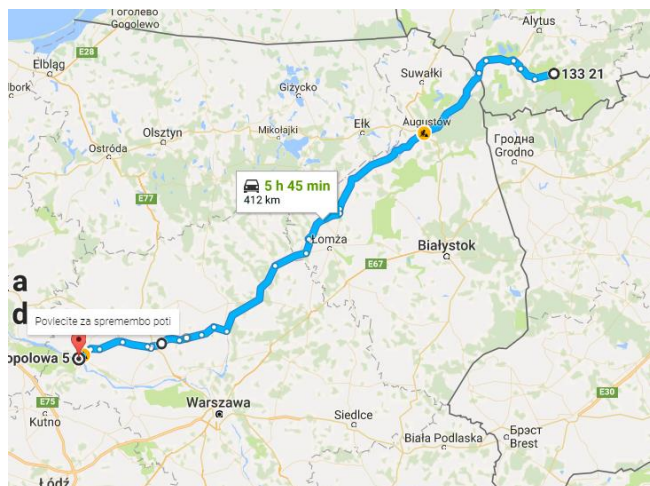
Po plačilu parkirnine sva se odpravila na ogled mesta. Zanimivo, do desete ure je bilo skoraj izumrlo, tudi lokali in trgovine so bili zaprti. Nekatere trgovine odprejo šele ob 11. uri in so odprte do 22. ure. Kot rečeno, po deseti uri so ulice postale živahne. Prehodila sva glavno peš ulico, si ogledala cerkev St. Michael the Archangel's Church, ki je na koncu poti in je enaka na vse štiri strani. Ko sva bila tukaj pred leti, je bila čisto bela, zdaj pa jo je že načel zob časa. Potrebna je obnove. Potem sva pešala do trgovskega centra nasproti Arene Žalgiris 54.889274, 23.919434. Center je velik in rekla sva si, da se vrneva z avtom. Res sva se, nakupila nekaj stvari, potem pa proti Viniausui. Pred mestom sva zavila z glavne ceste proti Trakai.

Grad na Trakaiu je edini grad v vzhodni Evropi, ki je zgrajen na otoku. Je iz 14. in 15. stoletja. V so odlične zbirke nakita, pohištva, denarja, posode. Je vreden obiska. Parkirišča so po celi vasi, ljudje so celo svoja dvorišča spremenili v parkirišča. Seveda povsod pobirajo parkirnino. Ker je bilo polno turistov, sva parkirala ob cesti 54.64630, 24.93334. Dan je bil zelo vroč in hladno pivo na koncu ogleda se je prav prileglo.

Iz Trakaija sva se odpeljala v Merkine, kjer sva prenočila na P ob reki (delno asfalt, delno utrjen makadam) 54.15839, 24.18086. Lep prostor. Zvečer se je pripeljalo nekaj fantov in deklet, posedeli so na klopci, naju so pustili pri miru. Odšli so, ko sva se midva že spravila spat in zjutraj sva videla, da so za sabo počistili – nobena steklenica ali pločevinka ni ležala na tleh.

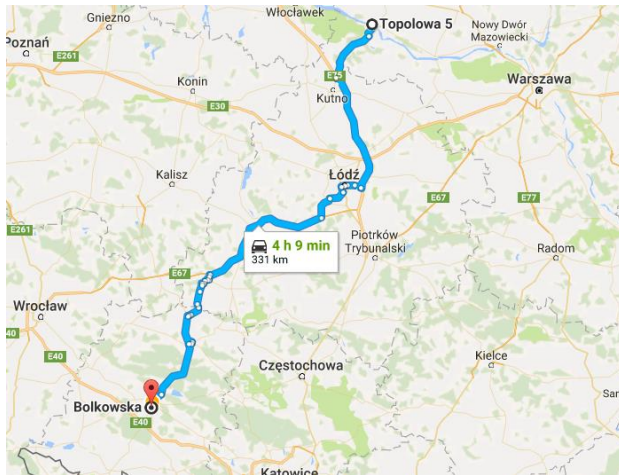
28. dan, 12. 8. , 424 km

Dan je bil precej vroč. Preživela sva ga v vožnji s krajšimi postanki. Eden takšnih je bil v Augustowu, turistično obleganem poljskem mestu.

Prenočila sva pred trgovino Lidl v mestu Plock 52.55039, 19.67794.

29. dan, 13. 8. , 338 km

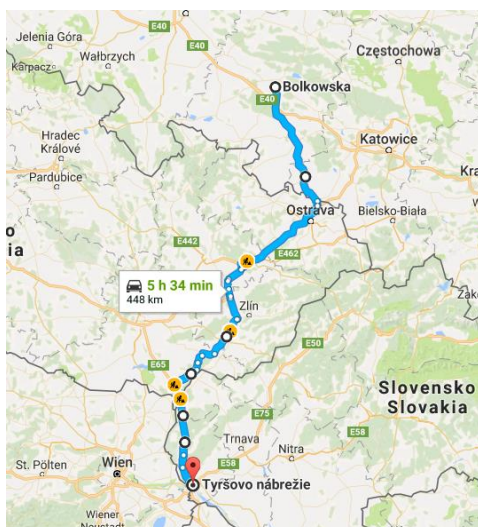

Iz Plocka proti Kutno in nato v Lodž. V Lodžu sva šla po nakupih v precej velik trgovski center Auchan.

Iz Lodža pa v Opole. Najprej po cesti, ki je neplačljiva AC, nato po stranskih. Pokrajina je valovita, poljedeljska, podobna naši.

V Opole sva najprej parkirala pred trgovino Lidl, vprašala sem za dovoljenje, odgovor je bil pritrdilen. Ampak v mestu imajo ZOO in tam bi bilo veliko lepše prespati. Branko je nastavlil navigacijo, potem pa so se začeli problemi. V mestu so izvajali cestna dela, zato so bile zapore, navigacija pa je vztrajno hotela tja, kjer se ni dalo. Trmast kot je, je po skoraj uri in pol brez navigacije, samo po zemljevidu končno našel parkirišče pred živalskim vrtom. Seveda je bilo veliko lepše kot pred trgovino. Zjutraj pa sva videla še srno in lisico, ki sta prečkali parkirišče. Še koordinata: 50.65615, 17.91583.

30. dan, 14. 8.

Prvo jutro, ki je deževno.

Peljala sva proti Češki. Raciborz, v kraju Pietraszyn prečkala mejo, nato pa po cesti 2 proti Veseli nad Moravcem in naprej proti Bratislavi.

Češka je urejena. Po njej sva prevozila 192 km. Po cesti 2 sva prišla naravnost v Bratislavo in parkirala ob Donavi. P je precej velik, asfaltiran, za osebna vozila in za AD 48.13658, 17.11494. Precej AD je že bilo tam, iz različnih držav, vsi so parkirali na asfaltu. Samo eden, zagrebška registracija, je parkiral na travnati površini, ki je med asfaltom in Donavo.

Posledica: prišla je mestna policija in zaplombirala vrata, na kolo dala lisice, na vetrobransko steklo pa obvestilo. Enkrat ponoči so se lastniki vrnili, kako so uredili, ne vem, ampak zjutraj so bili na asfaltni površini.

Midva sva se pogovarjala, da bi ostala dva dni.

31. dan, 15. 8.

Pa nisva. Dopoldan sva se sprehodila do gradu in po mestu, potem pa se naveličala in padla je odločitev: greva domov.

In tako sva pri prečkanju mejnega prehoda Hodoš prišla v Slovenijo.

Skupna dolžina poti znaša 9040 km.

Kakšen pečat je na naju pustilo to potovanje?

Rusija je ogromna država. Polna zgodovine. In polna nekih negativnih predznakov. Za marsikoga je Rusija uganka in nedosegljiv cilj. Zaradi izredno veliko negativnih informacij o nevarnostih, ki prežijo na popotnike, sva šla na pot pripravljena na vse. Potem pa sva bila z vsakim dnem bolj prijetno presenečena nad:

- prijaznostjo domačinov (posoja trg. kartice, solata pri Katji, nudenje informacij med potjo),
- obnašanjem mladine, ki pusti tujce pri miru,
- odzivom, ko sem vprašala za dovoljenje prenočiti – odgovor je bil vedno: ja, seveda,
- obzirnostjo policije: zaradi nesreče sva čakala ob cesti, da opravijo svoje in sprostijo cesto. Čez nekaj časa je policist pokazal na naju in naročil voznikoma, naj premakneta vozili.

Slaba volja na poti je bila vedno povezana s slabo cesto. Saj obnavljajo. Kjer so že končali obnovo, je cesta več kot odlična, še veliko cest pa čaka na obnovo.

Potovanje v Rusijo priporoča. V zakup je treba vzeti čakanje na meji, ko pa enkrat prečkaš mejo, gre »kot po maslu«. Ali kot je rekel najin prijatelj Niko: ko prečkaš mejo, te nihče več še pogleda ne.

Zato kar pogumno na pot.

Breda Krajnc in Branko Kosi

STROŠKOVNIK

Predno sva sploh krenila na pot, sva morala plačati 442 €. V tem znesku sta dva vizuma, povabilo za drugi vhod (sprva smo nameravali še v Kaliningrad), mednarodno vozniško dovoljenje, srečanje v Suzdal (200 € za dva), izlet v Vladimir (50 € za dva).

Gorivo	650,91 € , 855,25 litrov; 0,761 €/l ;
Vstopnine	192 €
P, camp	118 € brez Suzdala
Lokal	23,30 €
Cestnina	13,62 €

KOORDINATE

DRŽAVA	MESTO	G širina	G dolžina	OPIS
Poljska	Dukla	49.55958	21.68266	P, asfalt, zraven pokopališča in cerkve
Litva	Gruto Parkos	54.02479	24.07849	P ob jezeru, asfalt, plačljivo, možnost dobiti vodo
Litva	Labanoras	55.26651	25.77419	P, znamenitost – cerkev, možno prespati
Latvija	Kraslava	55.89454	27.13490	P, asfalt, na začetku mesta
Latvija	Dzerkali	56.54668	27.58624	kamp ob jezeru, kompletna oskrba, blizu Rezekne
Rusija	Derbovezh Park	56.329856	31.951311	Kamp hotel brez oskrbe
Rusija	Olenino	56.20753	33.48544	Ulica v mestu
Rusija	Moskva	55.81606	37.67622	Kamp Sokolnikov z vso oskrbo
Rusija	Suzdal	56.431379	40.423328	Kamp z vso oskrbo
Rusija	Suzdal	56.42129	40.44725	P v centru mesta
Rusija	M5	53.091375	46.32859	P ob cesti M5, restavracija Euro Park Inn, voda
Rusija	Syzran	53.147083	48.457701	P poleg cerkve

Rusija	Syzran	53.146692	48.454768	P poleg tržnice, asfalt
Rusija	Uljanovsk	54.31990	48.47470	Manjši P ob Volgi
Rusija	Kazan	55.81375	49.10608	P Center Zemlje, tik ob Volgi
Rusija	Kazan	55.80146	49.10945	P poleg Kremlja
Rusija	Sviyazhsk	55.76808	48.64982	P za mesto na otoku, možno prespati
Rusija	Nižnij Novgorod	56.29985	43.94926	Trgovina Okey
Rusija	Zavolzhe	56.68852	43.42730	Leva stran Volge, ob kampu
Rusija	Palekh	56.79801	41.84940	Delavnica Art Workshop (pri Igorju in Katji)
Rusija	Ivanovo	56.99523	40.97943	P v centru
Rusija	Ivanovo	57.01656	40.97664	P, trg. Lenta
Rusija	Kostroma	57.775372	40.888485	P
Rusija	Vjatskoe	57.85093	40.26426	Vhod v vas
Rusija	Vjatskoe	57.86461	40.26666	P v vasi na osrednjem trgu
Rusija	Jaroslav	57.620256	39.88909	P ob obzidju, poleg reke
Rusija	Vologda	59.22142	39.88883	P v centru
Rusija	Tihvin	59.64354	33.54663	P pri trg. Spar
Rusija	Novaja Lagoda	60.08280	32.30738	P pred mestom, makadam
Rusija	Carsko selo – puškin	59.72405	30.39637	P, 1 km do palače
Rusija	St. Peterburg	59.965220	30.349369	Vhod na P, voda, kemični WC
Rusija	Peterhof	59.884912	29.901276	P poleg palače
Rusija	Kronstadt	59.99173	29.77979	P pri cerkvi Sv. Nikolaja
Rusija	Kronstadt	59.98551	29.77085	P, pristanišče
Estonija	Iluka	59.20277	27.53217	P, Kuremae Klooster
Estonija	Otepaa	58.04685	26.46086	P ob hotelu, elektrika, jezero
Latvija	Valmieuīža	57.55540	25.44319	Bencinska črpalka poleg Bmx Parks
Latvija	Cesis	57.31536	25.26640	Manjši P na makadamu, grad
Latvija	Cesis	57.30741	25.22125	Kamp Žagarkalius
Latvija	Ligatne	57.23261	25.04420	P, skale z jamami
Latvija	Riga	56.995026	24.269427	P, etnografski muzej na prostem
Latvija	Riga	56.94359	24.11903	P pred tržnico
Latvija	Kuldiga	56.97060	21.98097	P poleg reke, tlakovan
Litva	Ob cesti	56.03635	21.12073	P na travnati površini, blizu meje LV-LT
Litva	Šventoja	56.03545	21.07569	Turistično naselje ob morju
Litva	Palanga	55.91808	21.06846	Info center
Litva	Klaipeda	55.705362	21.133228	P v marini
Litva	Vilkia	55.03909	23.57660	P ob reki, tlakovan
Litva	Kaunas	54.89981	23.88650	P, asfalt, na robu mesta ob reki
Litva	Kaunas	54.88967	23.91937	Trg. center Akropolis

Litva	Trakai	54.64630	24.93334	Grad na otoku, P ob cesti
Litva	Merkine	54.15839	24.18086	P ob reki
Poljska	Plock	52.55039	19.67794	Trg. Lidl
Poljska	Opole	50.65615	17.91583	ZOO
Češka	Veseli nad Moravi	48.94817	17.37334	P
Češka	Prevadzko Malacky	48.44206	17.01114	P pred trgovino
Slovaška	Bratislava	48.13658	17.11494	P ob Donavi